

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

1947

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
38 - ΤΣΩΡΤΣΙΑ - 38
ΑΘΗΝΑΙ

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΡΗΤΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΒΛΑΣΗ ΠΑΣΚΑΛ*

* "Όποιος σ'αξ δώσει ένα ποτήρι νερό στο όνομά μου, γιατί είσατε του Χριστού, σ'αξ λέγω πώς δε θα χάσει το μισθό του. Κι' όποιος θα βάλει σε πειρασμό έναν από τούτους τους μικρούς που πιστεύουνε σε μένα, θάτανε καλύτερα για δαύτον αν έδενε στο λαιμό του μια μυλόπετρα κ' έπεφτε στη θάλασσα. (Ματ. Θ', 41.) **

* Ξέρετε πώς κείνοι που θαρρούνε πώς εξουσιάζουνε τ'α έθνη, τ'α σκλαβώνουνε, κ' οί μεγάλοι τους άφεντεύουνε άπάνω τους. Άλλά έσείς δε θάσαστε σαν και δαύτους; αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, θέ να'νε υπήρέτης σας, κι' όποιος θέλει να γίνει πρώτος, θέ να'νε δούλος όλωνών. Γιατί κι' ό γυιός του ανθρώπου δεν ήρτε να τον υπηρετήσουνε, παρά για να υπηρετήσει, και για να δώσει την ψυχή του για να γλυτώσουνε πολλοί. (Ματ. Ι', 42.)

* Μακάριοι όσοι είσατε φτωχοί, γιατί δική σας είνε ή βασιλεία του Θεού· μακάριοι όσοι κλαίτε τώρα, γιατί θα γελάσετε. μακάριοι είσατε, αν σ'αξ μισήσουνε οί άνθρωποι, κι' αν σ'αξ διώξουνε από κοντά τους, και σ'αξ ντροπιάσουνε και σ'αξ βγάλουνε όνομά σας πώς είσατε πονηροί, εξ αίτίας του γυιού του ανθρώπου.

Χαρήτε κείνη την ήμέρα και σκιρτήσετε, γιατί ό μισθός σας είνε πολύς στον ούρανό· γιατί τ'α ίδια κάνανε στους προφήτες κ' οί πατεράδες τους.

Πλήν, άλλοίμονο σε σ'αξ τους πλούσιους, γιατί δε θα σ'αξ παρηγορήσει κανένας.

άλλοίμονο σε σ'αξ πουσαστε χορτάτοι, γιατί θα πεινάσετε.

άλλοίμονο σε σ'αξ που γελάτε τώρα, γιατί θα λυπηθήτε και θα κλάψετε.

άλλοίμονο σε σ'αξ που θα σ'αξ παινέσουνε όλοι οί άνθρωποι· γιατί τ'α ίδια κάνανε κ' οί πατεράδες τους στους ψευτοπροφήτες. (Λουκ. 5', 20.)

* Τι με κράζετε Κύριε Κύριε, και δεν κάνετε αυτά που λέγω; όποιος έρχεται σε μένα κι' ακούγει τ'α λόγια μου και τ'α κάνει, θα σ'αξ δείξω με ποιόν είνε όμοιος· είνε όμοιος με κείνον τον άνθρωπο που χιτίζει ένα σπίτι, κ' έσκαψε και βάθυσε κ' έβαλε θεμέλιο άπάνου στην πέτρα. Και ο'α γίνηκε πλημμύρα, το ποτάμι χύμηξε άπάνου σε κείνο το σπίτι, και δε μπόρεσε να το σαλέψει. (Λουκ. 5', 46.)

* Συνέχεια από το προηγούμενο: Λιγοστά λόγια από τ'α Εθαγγέλια κι' από τους Άγίους.

** Τι φοβερά λόγια! "Αν δεν είμαστε άναίσθητοι θα τρέμαμε, όχι μονάχα από φόβο, αλλά κι' από ντροπή και σίχαμα για τον έαυτό μας. Είνε πολλοί σήμερα οί θεομπαίχτες, που δεν φτάνει πώς οί ίδιοι είνε καταραμένοι και τυφλοί, παρά θάζουνε σε πειρασμό τους άπλοϊκούς που πιστεύουνε, με το να τους περιπαίζουνε. Μά και κείνοι οί σπουδασμένοι, που κάνουνε το Χριστιανό και δεν αφήνουνε αυτους τους άπλους ανθρώπους στην άπλή και καθαρή πίστη τους, παρά τους διδάσκουνε με θεωρίες και με φιλοσοφίες και με επιστήμες, για να τους κάνουνε τάχα συνειδητούς Χριστιανούς (διορθώνοντας σε τούτο το Χριστό τον ίδιον, πούπε πώς «των τοιούτων εστιν ή βασιλεία των ούρανων»), αυτοί ίσα ίσα είνε που την έχουνε τή μυλόπετρα πιο σφιχτοδεμένη στο λαιμό τους. "Αν τύχει κανένας απ' αυτους τους πλανημένους και διαβάσει τούτα τ'α λόγια, ας ξανακυτάξει και τ'α λόγια του Πασκάλ για όσους διδάσκουνε τους άπλους με την επιστήμη. Οί πιο πολλοί από δαύτους είνε εγωϊστές, που θέλουνε οί δύστυχοι να γίνουνε καθηγητές, ενθ' δεν είνε μήτε μαθητές.

Φ. Κ.

* 'Αλλά, μὴ χαιρόσατε γιὰ τοῦτο, πὼς τὰ δαιμόνια σὰς ὑποτάζονται· παρὰ νὰ χαιρόσατε γιὰτὶ τὰ ὀνόματά σας γραφτήκανε στὸν οὐρανό. (Λουκ. Γ', 20.)

* Κ' ἐγὼ σὰς λέγω, ζητάτε καὶ θὰ σὰς δοθεῖ, γυρεύετε καὶ θὰ βρῆτε, χτυπάτε τὴν πόρτα καὶ θὰ σὰς ἀνοίξουνε. (Λουκ. ΙΑ', 9.)

* Τὸ λυχνάρι τοῦ κορμιοῦ εἶνε τὸ μάτι· ἂν τὸ μάτι σου εἶνε ἀπλό, ὅλο τὸ κορμί σου θάνε φωτερό, κι' ἂν τὸ μάτι σου εἶνε πονηρό, καὶ τὸ κορμί σου θὲ νάνε σκοτεινό. Πρόσεξε λοιπόν, μήπως τὸ φῶς πῶχεις μέσα σου, εἶνε σκοτάδι. (Λουκ. ΙΑ', 34.)

* 'Αλλοίμονο σὲ σὰς τοὺς νομικοὺς, γιὰτὶ βαστάτε τὸ κλειδί τῆς γνώσης· κ' οἱ ἴδιοι δὲ μπαίνετε, καὶ κείνους ποὺ θέλουνε νὰ μποῦνε τοὺς μπουδίζετε. (Λουκ. ΙΑ', 52.)

* Λέγω σὲ σὰς τοὺς φίλους μου· νὰ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ κείνους ποὺ σκοτώνουνε τὸ κορμί, κ' ὕστερα δὲν μποροῦνε νὰ κάνουνε τίποτα περισσότερο. Καὶ θὰ σὰς δείξω ποιὸν νὰ φοβηθῆτε· νὰ φοβηθῆτε κείνον, ποὺ σὰν πεθάνετε, ἔχει τὴν ἐξουσία νὰ σὰς ρίξει στὴ φωτιά τὴν αἰώνια. Ναι, σὰς λέγω, αὐτὸν νὰ φοβηθῆτε. (Λουκ. ΙΑ', 4.)

* 'Αμὴ ἐσεῖς, μὴ ζητάτε τί θὰ φάτε καὶ τί θὰ πιῆτε, καὶ μὴν περηφανευόσατε· γιὰτὶ τοῦτα τάποζητᾶνε οἱ ἀλλόθρησκοι. Ὁ δικός σας ὁ πατέρας γνωρίζει πὼς ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ τοῦτα. Μὰ νὰ ζητάτε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, κι' ὅλα τοῦτα θάρτουνε μαζί με δαύτη. Μὴ φοβόσατε πὼς εἴσαστε ἓνα μικρὸ κοπάδι, γιὰτὶ ὁ πατέρας σας σὲ σὰς θέλησε νὰ δώσει τὴ βασιλεία του. Πουλήσετε τὰ ὑπάρχοντά σας καὶ δόστε ἐλεημοσύνη. Κάνετε γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας πουγγιά ποὺ δὲν παληώνουνε θησαυρὸ ποὺ δὲν χάνεται στὸν οὐρανό, ἐκεῖ ποὺ δὲν τ' ἀγγίζει κλέφτης, κι' οὔτε σκόρος τὰ κατατρώγει. Γιὰτὶ ὅπου εἶνε ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θάνε κ' ἡ καρδιά σας. Νάχετε τὴ μέση σας ζωσμένη καὶ τὰ λυχνάρια σας ἀναμένα. (Λουκ. ΙΒ', 36.)

* 'Εκεῖνος ὁ δούλος ποὺ γνώριζε τὸ θέλημα τ' ἀφεντικοῦ του καὶ δὲν ἐτοίμασε κι' οὔτε ἔκανε κατὰ τὸ θέλημά του, θὰ δαρτεῖ πολὺ· καὶ κείνος ὁ δούλος ποὺ δὲ γνώριζε τὸ θέλημα τ' ἀφεντικοῦ του, κ' ἔκανε πράγματα ἄξια γιὰ τιμωρία, θὰ δαρτεῖ λίγο. (Λουκ. ΙΒ', 47.)

* 'Αγωνιζόσατε νὰ μπῆτε ἀπὸ τὴ στενὴ τὴν πόρτα· γιὰτὶ σὰς λέγω πὼς πολλοὶ θὰ ζητήξουνε νὰ μποῦνε καὶ δὲ θὰ μπορέσουνε, ὡς ποὺ νὰ σηκωθεῖ ὁ νοικοκύρης ν' ἀμπαρώσει τὴν πόρτα, καὶ θάρχισετε νὰ χτυπάτε τὴν πόρτα καὶ νὰ λέτε: Κύριε Κύριε, ἀνοιξέ μας. Καὶ κείνος θὰν ἀποκριθεῖ καὶ θὰ σὰς πεῖ, δὲ γνωρίζω ἀπὸ ποῦ εἴσαστε. Τότε θὰ πιάσετε νὰ λέτε: φάγαμε κ' ἤπιαμε μαζί σου καὶ στίς πλατεῖες μας ἔκανες διδασκαλία. Καὶ κείνος θὰ πεῖ· σὰς λέγω, δὲ γνωρίζω ἀπὸ ποῦ εἴσαστε· φευγάτε ἀπὸ μένα ὅσοι κάνετε ἀδικίες. Ἐκεῖ θάνε ὁ θρῆνος καὶ τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν, σὰν θὰ δῆτε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, κι' ὅλους τοὺς προφήτες στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, κ' ἐσὰς θὰ σὰς βγάλουνε ἔξω, καὶ θάρτουνε ἀπ' ἀνατολὴ κι' ἀπὸ τὸ βασιλεῖα κι' ἀπὸ βορρᾶ κι' ἀπὸ νοτιά, καὶ θὰ ξαπλώσουνε νὰ ξεκουραστοῦνε στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νὰ, ποὺ οἱ τελευταῖοι θὰ γίνουνε πρῶτοι, κ' οἱ πρῶτοι θὰ γίνουνε τελευταῖοι. (Λουκ. ΙΓ', 24.)

* Γιὰ τοῦτο, ὅποιος ἀπὸ σὰς δὲν παρατήσει ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, δὲ μπορεῖ νὰνε μαθητὴς δικός μου. (Λουκ. ΙΔ', 33.)

* Κ' εἶπε στοὺς μαθητὴς του: θάρτουνε μέρες ποὺ θὰ ποθήσετε νὰ δῆτε μιὰ ἀπὸ τίς μέρες τοῦ γιοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν θὰ τὴ δῆτε, καὶ θὰ σὰς ποῦνε: ἐδῶ εἶνε, ἐκεῖ εἶνε. Μὰ ἐσεῖς νὰ μὴν πάτε καὶ νὰ μὴν τὸν ζητήξετε. (Λουκ. ΙΖ', 22.)

* 'Αμὴν λέγω σας, ὅποιος δὲ δεχτεῖ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ σὰ νάνε μικρὸ παιδί, δὲ θὰ μπεῖ μέσα σὲ δαύτη. (Λουκ. ΙΗ', 17.)

* Προσέξτε νὰ μὴν πλανηθῆτε· γιὰτὶ θὲ νάρθουνε πολλοὶ στὸ ὄνομά μου καὶ θὰ λένε πὼς εἶμαι ἐγὼ καὶ πὼς ἔφταξε ὁ καιρός· μὴν πάτε ξεπίσω τους. (Λουκ. ΚΑ', 8.)

* Καὶ προσέχετε τὸν ἑαυτὸ σας μήπως βρεθοῦνε κάποτε οἱ καρδιές σας με τὰ φαγοπότια καὶ με τίς φροντίδες τῆς ζωῆς, κ' ἔρτει ἄξαφνα ἀπάνω σας κείνη ἡ μέρα· γιὰτὶ θὰν ἔρτει σὰν παγίδα καταπάνω σ' ὅσους κάθονται στὸ πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς. Ἀγρυπνᾶτε

λοιπόν σε κάθε ώρα, παρακαλώντας να ξεφύγετε. Διὰ τούτα πού μέλλεται να γίνουνε και να σταθῆτε μπροστά στο γιό του ανθρώπου. (Λουκ. ΚΑ', 34.)

* Και κείνος εἶπε σε δαύτους: ὦ ἀνόητοι, πούχετε καρδιά βαρειοκίνητη στο να πιστέψετε σ' ἄλλα δσα εἶπανε οἱ προφῆτες· δὲν εἶτανε γραμμένο να τὰ πάθει ταῦτα πού ἔπαθε ὁ Χριστός και να μπαῖ στη δόξα του; κι' ἀρχίνησε ἀπὸ τὸ Μωϋσῆ κι' ἀπ' ἄλλους τοὺς προφῆτες και ξηγοῦσε σε δαύτους, με ἄλλες τίς γραφές, τὰ δσα ἔπρεπε να πάθει.

(Λουκ. ΚΑ', 25)

* Ταῦτα, εἶναι τὰ λόγια πού εἶπα σε σὰς τότες ἀκόμα πού εἶμουνα μαζί σας, πὼς πρέπει να γίνουνε ἄλλα δσα εἶναι γραμμένα στο νόμο τοῦ Μωϋσῆ και στοὺς προφῆτες και στοὺς ψαλμοὺς γιὰ μένα. Τότε ἀνοίξε σιγὰ σιγὰ τὸ νοῦ τους να καταλάβουνε τίς γραφές.

(Λουκ. ΚΑ', 44.)

* Στὸν κόσμο εἶτανε, κι' ὁ κόσμος ἀπὸ κείνον ἔγινε, κι' ὁ κόσμος δὲν τὸν γνώρισε. Στὸ δικὸ του τὸ σπίτι ἦρθε, κι' οἱ δικοί του δὲν τὸν παραδεχτήκανε· κ' ἔσοι τὸν παραδεχτήκανε, τοὺς ἔδωσε ἐξουσία να γίνουνε τέκνα τοῦ Θεοῦ, σε κείνους πού θὰ πιστέψουνε στ' ὄνομα του· ἔσοι δὲ γεννητήκανε ἀπὸ αἷματα, μηδὲ ἀπὸ θέλημα σάρκα, μηδὲ ἀπὸ θέλημα ἀντρα, ἀλλὰ πού ἀπὸ τὸ Θεὸ γεννηθήκανε.

(Ἰω. Α', 10)

* Κι' ἀπὸ τὴ χάρη του κι' ἀπὸ τὴν ἀλήθεια πού εἶτανε γεμάτος ἐκεῖνος, ἄλλοι ἐμεῖς πήραμε ἀπὸ δαῦτες, και χάρη ἀπάνω στη χάρη· γιατί ὁ νόμος ἀπὸ τὸ Μωϋσῆ δόθηκε, ἡ χάρη κ' ἡ ἀλήθεια με τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ἔγινε.

(Ἰω. Α', 16.)

* Κι' εἶπε στο Ναθαναήλ ὁ Ἰησοῦς: ἐπειδὴ σοῦ εἶπα πὼς σε εἶδα κάτω ἀπὸ τὴ συκιά, γιὰ τοῦτο πιστεύεις σε μένα; Θὰ δεῖς πιὸ μεγάλα ἀπὸ δαῦτο. Και λέγει του· Ἀμήν ἀμήν σὰς λέγω πὼς ἀπὸ τώρα θὰ δῆτε τὸν οὐρανὸ ν' ἀνοίξει, και τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ν' ἀνεβαίνουνε και να κατεβαίνουνε ἀπάνου στο γιό του ανθρώπου.

(Ἰω. Α', 51.)

* Τότες εἶπεν ὁ Χριστός στο Νικόδημο: Ἀμήν ἀμήν σοῦ λέγω, ἂν δὲν γεννηθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἄνωθεν, δὲν εἴμπορεῖ να δεῖ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.... Κεῖνο πού γεννιέται ἀπὸ τὴ σάρκα, σάρκα εἶναι, και κείνο πού γεννιέται ἀπὸ τὸ πνεῦμα, πνεῦμα εἶναι. Μὴν θαυμάσεις πὼς σοῦ εἶπα πὼς πρέπει να γεννηθεῖς ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα δπου θέλει φυσᾷ, και τὴ φωνὴ του τὴν ἀκοῦς, ἀλλὰ δὲ γνωρίζεις ἀπὸ ποῦ ἔρχεται και ποῦ πηγαίνει.

(Ἰω. Γ', 3.)

* Γιατί δὲν ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸ γιό του στὸν κόσμο γιὰ να κρίνει τὸν κόσμο, ἀλλὰ γιὰ να σωθεῖ ὁ κόσμος με δαῦτον. Ὅποιος πιστεύει σ' αὐτὸν δὲν κρίνεται, μὰ ὅποιος δὲν πιστεύει, ἀπὸ τώρα εἶναι καταδικασμένος, γιατί δὲν πίστεψε στο ὄνομα τοῦ μονογενῆ γιοῦ τοῦ Θεοῦ. Και τούτη εἶναι ἡ κρίση, πὼς ἦρθε τὸ φῶς στὸν κόσμο, κι' οἱ ἄνθρωποι ἀγαπήσανε περισσότερο τὸ σκοτάδι παρά τὸ φῶς· γιατί ἦτανε πονηρὰ τὰ ἔργα τους.

(Ἰω. Γ', 17.)

* Δὲ μπορεῖ ἄνθρωπος να πάρει τίποτα, ἂν δὲν τοῦ εἶτανε δρομένο ἀπὸ τὸν οὐρανὸ.

(Ἰω. Γ', 27.)

* Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴ γῆς, ἀπὸ τὴ γῆς εἶναι κι' ἀπὸ τὴ γῆς λαλεῖ· ὅποιος ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, εἶναι ἀπάνω ἀπ' ἄλλους, και κείνο πού εἶδε κι' ἄκουσε, αὐτὸ μαρτυρᾷ, και τὴ μαρτυρία του κανένας δὲν τὴν παραδέχεται.

(Ἰω. Γ', 31.)

* Ὅποιος πιεῖ ἀπὸ τοῦτο τὸ νερὸ θὰ ξαναδιψᾷσει πάλι, μὰ ὅποιος πιεῖ ἀπὸ τὸ νερὸ πού θὰ τοῦ δώσω ἐγώ, δὲ θὰ διψᾷσει στὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ νερὸ πού θὰ τοῦ δώσω θὰ γίνε γι' αὐτὸν πηγὴ πού θ' ἀναβρῶζει νερὸ ζωῆς αἰώνιας.

(Ἰω. Δ', 13.)

* Τῆς λέγει ὁ Ἰησοῦς: γυναίκα, πίστεψέ με πὼς ἔρχεται ἡ ὥρα πού δὲ θὰ προσκυνήσετε πιά τὸν Πατέρα, οὔτε στο βουνὸ τοῦτο, οὔτε στην Ἱερουσαλήμ. Ἐσεῖς προσκυνᾶτε αὐτὸ πού δὲ γνωρίζετε, ἡμεῖς προσκυνᾶμε αὐτὸ πού γνωρίζουμε. Γιατί ἡ σωτηρία ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους γίνεται. Ἀλλὰ ἔρχεται ἡ ὥρα, κ' εἶνε κιάλας τώρα, πού οἱ ἀληθινοὶ προσκυνητὲς θὰ προσκυνήσουνε τὸν Πατέρα με πνεῦμα και με ἀλήθεια. Γιατί ὁ Πατέρας ἔτσι ζητᾷ να εἶναι ὅσοι τὸν προσκυνοῦνε. Πνεῦμα εἶναι ὁ Θεός, κι' ὅσοι τὸν προσκυνοῦνε πρέπει να τὸν προσκυνοῦνε με πνεῦμα και με ἀλήθεια.

(Ἰω. Δ', 21.)

* Γιατί, όπως ο Πατέρας ανασταίνει τους νεκρούς και τους δίνει ζωή, έτσι κι ο γιός δίνει ζωή σ' όσους θέλει. (Ίω. Ε', 21.)

* Ἄμην ἄμην λέγω σας πώς έρχεται ώρα, και τώρα είναι κι' όλας, που θάν ακούσουνε οί νεκροί τή φωνή του Θεού κι' όσοι τήν ακούσουνε θά ζήσουνε. (Ίω. Ε', 25.)

* Ἐγώ είμαι τό ζωντανό τό ψωμί που κατέβηκε από τόν ουρανό, κι' όποιος θά φάγει από τουτό τό ψωμί, θά ζήσει στον αιώνα. (Ίω. 5', 49.)

* Τά λόγια που σας λέγω, είνε πνεύμα και ζωή είνε. Τό πνεύμα είναι κείνο που δίνει ζωή, ή σάρκα δέν όφελει σέ τίποτα. (Ίω. 5', 63.)

* Για τουτό σας είπα πώς κανένας δέ μπορεί νάρθει σέ μένα, αν δέ του είναι δοσμένο από τόν πατέρα μου. (Ίω. 5', 65.)

* Κι' όπου είμαι εγώ, έσεις δέν είμαστε νάρθετε. Είπανε λοιπόν οί Ἰουδαίοι στον έαυτό τους: Που θά πάγει τουτός και δέ θά τόν βρούμε; μήπως θά πάγει στους διασπαρμένους τους Ἑλληνας για να τους διδάξει; (Ίω. Ζ', 84.)

* Ἄμην ἄμην λέγω σας, πώς όποιος κάνει τήν άμαρτία είναι δούλος τής άμαρτίας' κι' ό δούλος δέν κάθεται για πάντα στο σπίτι, ένψ ό γιός κάθεται στο σπίτι του πατέρα του στον αιώνα. (Ίω. Η', 34.)

* Δέν ήρθα από τόν έαυτό μου, αλλά μ' έστειλε εκείνος' γιατί δέ γνωρίζετε τή φωνή τή δική μου; επειδής δέ μπορείτε να νοιώσετε τά δικά μου τά λόγια. Έσεις είσατε βγαλμένοι από τόν πατέρα σας τό διάβολο, και θέλετε να κάνετε τά θελήματα του πατέρα σας' αυτός ήτανε άνθρωποχτόνος από τήν αρχή και δέ βαστά στην αλήθεια, γιατί αλήθεια δέν υπάρχει μέσα του. (Ίω. Η', 42.)

* Ἐγώ είμαι ή ανάσταση κ' ή ζωή' όποιος πιστεύει σέ μένα, κι' αν αποθάνει, θά ζήσει. Κι' όποιος ζει και πιστεύει σέ μένα δέ θά πεθάνει στον αιώνα. (Ίω. ΙΑ', 25.)

* "Αν μ' αγαπάτε, φυλάξτε τις παραγγελίες μου, κ' εγώ θά παρακαλέσω τόν Πατέρα και θά σας δώσει άλλον παρηγορητή, νανε μαζί σας παντοτινά, τό Πνεύμα τής αλήθειας, που δέ μπορεί να τό πάρει ό κόσμος, γιατί δέν τό θεωρεί κι' ούτε τό γνωρίζει. (Ίω. ΙΑ', 15.)

* "Αν ό κόσμος σας μισεί, να γνωρίζετε πώς έμένα με μίσησε πρωτύτερα σας. "Αν είσατε από τόν κόσμο, ό κόσμος θάν αγαπούσε τό δικό του πράγμα. Μά επειδής δέν είσατε από τόν κόσμο, αλλά εγώ σας διάλεξα από τόν κόσμο, για τουτό σας όχτρεύεται ό κόσμος. (Ίω. ΙΕ', 18.)

* "Αν δέν έρχόμενα κι' αν δέν μιλούσα, δέ θά είχανε άμαρτία, τώρα όμως δέν έχουνε πρόφαση για τήν άμαρτία τους. (Ίω. ΙΕ', 22.)

* Κ' έσεις τώρα έχετε λύπη' μα πάλι θά σας ξαναδώ και θά χαρεί ή καρδιά σας, και τή χαρά σας κανένας δέν θά μπορέσει να τήν πάρει από σας. Και κείνη τήν ήμέρα δέ θά ρωτήσετε πια τίποτα. (Ίω. ΙΣ', 22.)

* Αδτά σας τά είπα για ναχετε ειρήνη με τή θύμησή μου. Στον κόσμο θε ναχετε θλίψη' αλλά μη φοβόσαστε, εγώ νίκησα τόν κόσμο. (Ίω. ΙΣ', 33.)

* Έσθ λές πώς εγώ είμαι βασιλιάς' εγώ γεννήθηκα για τουτό, κ' ήρθα στο κόσμο για τουτό, για να μαρτυρήσω για τήν αλήθεια. (Ίω. ΙΗ', 37.)

* "Ολοι άμαρτήσανε κ' είνε στερημένοι τή δόξα του Θεού, κ' έχουνε δικαίωμα να πάρουνε για χάρισμα τή χάρη του με τή λύτρωση που μάς έδωσε ό Ἰησούς Χριστός. (Ρωμ. Γ', 24.)

* Κι' όχι μονάχα τις περνάμε τις θλίψεις, παρά και καυχιόμαστε για δαυτες, ξέροντας πώς ή θλίψη φέρνει ύπομονή, κ' ή ύπομονή δοκιμή, κ' ή δοκιμή έλπίδα. (Ρωμ. Δ', 3.)

* Παρουσιάσετε τόν έαυτό σας στο Θεό σα νατανε νεκρός κ' έζησε, και τά μέλη σας σαν άρματα τής δικαιοσύνης για τό Θεό' γιατί ή άμαρτία δέ θά σας κάνει σκλάβους, επειδής δέν είσατε κάτω από τό νόμο, αλλά κάτω από τή χάρη. (Ρωμ. 5', 14.)

* Το φρόνημα της σάρκας είναι ο θάνατος, και το φρόνημα του πνεύματος είναι ζωή κι' ειρήνη· γιατί το φρόνημα της σάρκας είναι έχθρικό στο Θεό, επειδή δεν σκύβει μπροστά στο Θεό, γιατί κι' ούτε μπορεί να το κάνει· και κείνοι πουνε παραδωμένοι στη σάρκα τους, δε μπορούνε ν' αρέσουνε στο Θεό. (Ρωμ. Ζ', 8.)

* 'Η χτίση υποτάχθηκε στη ματαιότητα, όχι με το θέλημά της, αλλά από κείνον που την υπόταξε, με την έλπίδα πως κι' ή ίδια ή χτίση θα λυτρωθεί από τή σκλαβιά της φθοράς και θάν αξιωθεί τήν ελευθερία πώχουμε τά τέκνα του Θεού. Γιατί γνωρίζουμε πως όλη ή χτίση αναστενάζει μαζί μας και πονά ίσαμε σήμερα. Κι' όχι μονάχα ή φύση, παρά και κείνοι που έχουνε λίγη δωρεά από το Πνεύμα, κι' έμεις οί ίδιοι αναστενάζουμε μέσα μας, καρτερώντας να γίνουμε παιδιά του Θεού και να λυτρωθούνε τά κορμιά μας. (Ρωμ. Η', 20.)

* 'Ο λόγος του Σταυρού, για κείνους πουνε χαμένοι, είναι ανοησία, μα για κείνους που είναι σωσμένοι είναι δύναμη Θεού. (Κορ. α' Α', 18.)

* Κ' εγώ ήρθα σε σας ανήμπορος και φοβισμένος και με τρόπο πολύ, κι' ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δε γίνηκε με τά λόγια της ανθρώπινης σοφίας που παραπλανάνε, αλλά με τήν απόδειξη του Πνεύματος και της δύναμης, για να μην είναι ή πίστη μας στηριγμένη στη σοφία των ανθρώπων, αλλά στη δύναμη του Θεού. Και λαλούμε κάποια σοφία τέλεια, κι' όχι τή σοφία έτούτου του κόσμου, μήτε τή σοφία των αφεντάδων έτούτου του κόσμου, που σβύνονται και χάνονται. 'Αλλά λαλούμε τή σοφία του Θεού πουνε μέσα σε μυστήριο, και πουνε κρυμμένη, και που τή φύλαξε ο Θεός πριν από τους αιώνας για τή δόξα τή δική μας, και που δεν τήν έννοιωσε κανένας από τους άρχοντες τούτου του κόσμου. (Κορ. α' Α', 3.)

* 'Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με λόγια, αλλά με δύναμη. (Κορ. α' Δ', 20.)

* 'Αδελφοί μου, μη γινόσαστε σαν τά παιδιά στη φρονιμάδα, παρά να παιδιακίζετε στην κακία. (Κορ. α' ΙΔ', 20.)

* 'Αν για τούτη τή ζωή μονάχα ελπίζουμε στο Χριστό, είμαστε οί πιο έλσεινοι κι' οί πιο αξιοδάκρυτοι απ' όλους τους ανθρώπους. (Κορ. α' ΙΕ', 19.)

* Γιατί είμαστε για το Θεό ευωδία του Χριστού και για τους σωσμένους και για τους χαμένους· και σε κείνους που είναι μέσα τους ή μυρουδιά του θανάτου, μυρίζουμε θάνατο, και σε κείνους που είναι μέσα τους ή μυρουδιά της ζωής, μυρίζουμε ζωή. (Κορ. β' Β', 15.)

* Δεν είμαστε ίκανοί μόνοι μας να σκεφτούμε κάτι από τον εαυτό μας, αλλά ή ικανότητά μας είναι από το Θεό. (Κορ. β' Γ', 6.)

* 'Η λύπη πώχει ο άνθρωπος που πιστεύει στο Θεό, τον κάνει να μετανοιώσει και να σωθει, ένψ ή λύπη του κόσμου φέρνει θάνατο. (Κορ. β' Ζ', 10.)

* Φοβάμαι μήπως, όπως ξεγέλασε το φίδι τήν Εύα, μην τυχόν χαλάσουνε και τά δικά σας τά νοήματα και χάσετε τήν απλότητα που έχετε με τήν πίστη του Χριστού. * (Κορ. β' Γ', 8.)

* Σας λέγω λοιπόν, αδελφοί μου, το Ευαγγέλιο που σας δίδαξα κι' ή χαροποιά ή ειδηση που σας έφερα, πως δεν είναι από άνθρωπο· γιατί μήτε κι' εγώ το πήρα από άνθρωπο κι' ούτε το διδάχτηκα, αλλά το πήρα από τον 'Ιησού Χριστό που μου φανερώθηκε. (Γαλατ. Α', 11.)

* 'Εγώ με το νόμο πέθανα για το νόμο, για να ζήσω με το Θεό. Σταυρώθηκα μαζί με το Χριστό· και τώρα πια δεν ζω εγώ, αλλά ζει μέσα μου ο Χριστός. (Γαλατ. Β', 19.)

* 'Η σάρκα έχει επιθυμίες ενάντιες στο Πνεύμα, και το Πνεύμα ενάντιες στη σάρκα. (Γαλατ. Ε', 17.)

* 'Οποιος θα σπείρει στη σάρκα του, από τή σάρκα του θα θερίσει θάνατο, κι' όποιος θα σπείρει στο πνεύμα, από το πνεύμα θα θερίσει ζωή αιώνια. (Γαλατ. Ϛ', 8.)

* 'Ας τά χαράξουνε καλά αυτά τά λόγια όσοι θέλουνε να διδάσκουνε με φιλοσοφίες κοσμικές τους άπλους τους Χριστιανούς.

* Σας ξορκίζω στόνομα του Κυρίου, να μην περπατάτε πια καθώς περπατάνε και τ'άλλα τ'άθνη, με τή ματαιότητα του νοῦ τους, με τή διάνοιά τους σκοτεινιασμένη, ὄντας ἀποξενωμένοι ἀπό τή ζωή του Θεοῦ, ἐπειδή δὲ νοιώθουνε μέσα τους τή φωνή του, γιατί ἡ καρδιά τους εἶναι πωρωμένη. (Ἐφεσ. Δ'. 17.)

* Καί μὴ μεθάτε με κρασιά, ποῦνε ἀσωτία, ἀλλὰ χορταίνετε με τ' ἅγιο Πνεῦμα, μιλώνοντας συναμεταξύ σας με ψαλμωδίες και με ὕμνωδιες και με μελωδίες πνευματικές, τραγουδώντας και ψέλνοντας μέσα στήν καρδιά σας στόν Κύριο, και φχαριστώντας πάντα γιά ὅλα, σ' ὄνομα του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ και πατέρα σας, δείχνοντας ὑποταγή ὁ ἕνας στόν ἄλλο σας με τὸ φόβο του Χριστοῦ. (Ἐφεσ. Ε'. 18.)

* Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, πέρνετε δύναμη ἀπὸ τὸν Κύριο κι' ἀπὸ τήν κραταιὰ παντοδυναμία του. Φορέσετε τήν ἀρματωσιά του Θεοῦ γιά νὰ μπορέσετε νὰ βαστάξετε στίς πονηριές του διαβόλου· γιατί τὸ πάλαμα τὸ δικό μας δὲν εἶνε καταπάνου σὲ αἷμα και σὲ κρέατα, ἀλλὰ καταπάνω στοὺς ἀρχόντες, καταπάνου στίς ἐξουσίες, καταπάνου στοὺς κοσμοκράτορες του σκοταδιοῦ ἐτοῦτου του κόσμου και καταπάνου στὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, στὰ ἐπουράνια. (Ἐφεσ. 5'. 10.)

* Γιὰ μένα τὸ νὰ ζῶ, εἶνε ὁ Χριστός, και τὸ νὰ πεθάνω εἶνε κέρδος.

(Φιλιπ. Α'. 21.)

* Μὰς δόθηκε γιά χάρη ὄχι μονάχα τὸ νὰ πιστεύουμε στό Χριστό, παρὰ και τὸ νὰ ὑποφέρνουμε και γιά τὸνομά του.

(Φιλιπ. Α'. 29.)

* Χαίρετε με τὸν Κύριο πάντα. Καί πάλι θὰ σὰς πῶ, χαίρετε. Ἡ πραότητα σας ἄς μαθευτεῖ ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Γιατί ὁ Κύριος εἶνε κοντά.

(Φιλιπ. Γ'. 4.)

* Αὐτὸς ποῦ εἶνε εἰκόνα του Θεοῦ ὁποῦνε ἀόρατος, ὁ πρωτότοκος ὄλης τῆς χτίσης, γιατί ἀπ' αὐτὸν χτισθήκανε τὰ πάντα στόν οὐρανὸ και στή γῆς, τὰ ὄρατὰ και τὰ ἀόρατα, και οἱ θρόνοι, και οἱ κυριότητες, και οἱ ἀρχές κ' οἱ ἐξουσίες· ὅλα μ' αὐτὸν και γι' αὐτὸν χτισθήκανε.

(Κολοσ. Α'. 15.)

* Γιὰ νὰ νοιώσετε τὸ μυστήριο του Θεοῦ και πατέρα μας και του Χριστοῦ, ποῦ μέσα σὲ δαῦτο εἶνε ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας και τῆς γνώσης οἱ ἀπόκρυφοι. Καί τοῦτο σὰς τὸ λέγω γιά νὰ μὴν σὰς κάνει κανένας νὰ παραλογίζεσαστε με τίς πιθανολογίες ποῦ θὰ σὰς πεῖ.

(Κολοσ. Β'. 2.)

* Προσέξτε μὴν τύχει και σὰς πλανέψει κανένας με τή φιλοσοφία και με τήν κούφια τὴν ἀπάτη, κατὰ τήν παράδοση πῶχουνε οἱ ἀνθρωποι*, κατὰ τὰ στοιχεῖα τούτου του κόσμου, κι' ὄχι κατὰ τήν πίστη του Χριστοῦ.

(Κολοσ. Β'. 8.)

* Κανένας νὰ μὴ σὰς ξεγελάσει με ταπεινοφροσύνη και με θρησκεία ἀγγελικὴ, ψάχνοντας πράγματα ποῦ δὲν τὰ εἶδε, και περηφανευόμενος ἀπὸ τὸ νοῦ τῆς σάρκας του.

(Κολοσ. Β'. 18.)

* Τὸ λοιπόν, ἄς μὴ κοιμώμαστε σάν τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ἄς ξαγρυπνοῦμε κι' ἄς ἔχουμε τὸ νοῦ μας καθαρὸν· γιατί κείνοι ποῦ κοιμοῦνται, τὴ νύχτα κοιμοῦνται, και κείνοι ποῦ μεθάνε, τὴ νύχτα μεθάνε· ἐμεῖς ὅμως ἐπειδὴς εἴμαστε γιά τὴν ἡμέρα και γιά τὸ φῶς, στεκόμαστε ἀνύσταχοι, ἀρματωμένοι με τὸ θώρακα τῆς πίστεως και τῆς ἀγάπης και με τὴν περικεφαλαία τῆς ἐλπίδας πῶς θὰ σωθοῦμε.

(Θεσ. α' Ε'. 6.)

* "Ὅλοι ὅσοι θέλουνε νὰ ζήσουνε με εὐσέβεια στήν πίστη του Ἰησοῦ Χριστοῦ, θὰ κατατρεχτοῦνε. Κι' ἀνθρώποι πονηροὶ και πλάνοι θὰ προκόψουνε στὰ χειρότερα, πλανώντας τοὺς ἄλλους και πλανημένοι κ' οἱ ἴδιοι· ἐσὺ ὅμως νὰ βαστάς καλά αὐτὰ ποῦ ἔμαθες και ποῦ βεβαιώθηκες, ξέροντας ἀπὸ ποιὸν τὰ ἔμαθες.

(Τιμοθ. β' Γ'. 12.)

* Ἄς τὰ ἐντυπώσουνε καλά αὐτὰ τὰ λόγια ὅσοι θέλουνε νὰ μπαλιάξουνε ὁλοένα τὸ μυστήριο του Χριστοῦ με τὴν ἀρχαία τὴ φιλοσοφία. Τὸ πονηρὸ τὸ πνεῦμα τ' ἀνθρώπου ὅλα τὰ ταιριάζει. Μήπως δὲ δέσανε τὸ Χριστὸ με τὸν Ἀριστοτέλη; κείνον ποῦ μὰς εἶπε νὰ γίνουμε ἀθάσι σάν τὰ παιδιά, με τὸ φιλόσοφο ποῦ λέγει πῶς ὁ ἀνθρώπος «φύσει τοῦ εἶδέναι ὀρέγεται»; Ἀκόμα και τὰ λόγια του εἶνε σαρκικά: «ὀρέγεται», εἰς νὰ θέλει νὰ φάγει κανένα παχὺ φαγητό. Ἀλλά, μήπως ἡ περιέργεια του μυαλοῦ δὲν εἶνε ὅ,τι εἶνε γιά τὴν κοιλιά ἢ λαϊμαργία;

Φ. Κ.

* Ήμαστε κι' εμείς έναν καιρό, άνόητοι, άνυπόταχτοι, πλανημένοι, δοῦλοι σέ διάφορες επιθυμίες και ήδονές, ζώντας με κακία και με φθόνο, αίμοβόροι, όχτρευόμενοι ένας τόν άλλον. Και σάν φανερώθηκε ή αγαθότητα κι' ή φιλανθρωπία του Θεού του σωτήρα μας, όχι από τά έργα τά δίκαια που κάναμε, αλλά από τό έλεός του, μας έσωσε λούζοντάς μας σέ κάποιο λουτρό που μας έκανε νά ξαναγεννηθούμε και νά ξαναγίνουμε καινούριοι άνθρωποι με τή χάρη του άγίου Πνεύματος. (Τίτ. Β', 8.)

* Ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και ενεργητικός και κοφτερός περισσότερο από κάθε μάχαιρα δίστομη, και φτάνει βαθειά μέχρι νά χωρίσει τήν ψυχή από τό πνεύμα, τους άρμιούς και τά μεδούλια, και κρίνει τά θυμήματα και τους λογισμούς της καρδιάς. Και δεν υπάρχει πλάσμα που νά κρύφτει από δαυτόν, κι' όλα είναι γυμνά και φανερά στα μάτια του. (Έβρ. Δ', 12.)

* Με διδασκαλίες διάφορες και ξένες μην παραστρατίζετε, γιατί είναι καλό με τή θεία χάρη νά στηρίζετε τήν καρδιά σας, κι' όχι με θροφή από τήν όποία δεν ώφεληθήκανε όσοι περιπατήσανε σ' αυτόν τό δρόμο. (Έβρ. ΙΒ', 9.)

* Ο καρπός του πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη. (Γαλατ. Ε', 22.)

ΡΗΤΑ ΠΑΤΕΡΩΝ

"Όταν κινείται ή ψυχή για νά νοιώσει τά νοητά με ενέργειες νοητές, τότε οι αισθήσεις δεν μας χρειάζονται, μαζί με τά όσα αισθανόμαστε. (άγιος Διονύσιος Άρεοπαγίτης.)

* Στην καρδιά, τότε λάμπει τό φώς της θεότητας, σάν απομείνει ευκαιρη απ' όλα, και γίνει άσχημάτιστη από δαύτα, γιατί εκείνη ή λαμπρότητα φανερώνεται στον καθαρό τό νοῦ, σάν απογυμνωθει απ' όλα τά νοήματα. (όσιος Διάδοχος.)

* Κι' αν θελήσει κανένας όλους τους ανθρώπους νά τους φέρει στη θρησκεία, δε θα μπορέσει· γιατί δε θέλουμε όλοι τό ίδιο πράγμα. (όσιος Βαρσανούφιος.)

* Είναι προεπουμένο τά μυστικά τά λόγια, νά κρύβονται με κάποια απόρρητα και ίερά αίνίγματα, και νά κάνουνε άξύγωτη για τους πολλούς τήν ίερή και τήν κρυφή αλήθεια πώχουνε οι υπερκόσμιοι νόες, γιατί ό κάθε άνθρωπος δεν είναι ίερός· κι' ούτε είναι για όλους ή θεία γνώση, όπως λένε οι γραφές. (άγιος Διονύσιος Άρεοπαγίτης.)

* Δεν έχουμε ανάγκη από τίποτ' άλλο, παρά μονάχα από καρδιά καθαρή. (όσιος Ποιμην.)

* "Όποιος θαρρεί με τό μυαλό του, πως με τή μαθηματική τήν έπιστήμη θα μπορέσει νά σκύψει και νά δει τά μυστήρια, δεν θα τ' αξιωθει ποτές. "Ός που νά θελήσει πρώτα νά ταπεινωθει, και νά γίνει μωρός, αφού βγάλει αποπάνω του, μαζί με τήν περηφάνεια, και τή γνώση που έχει. Γιατί όποιος κάνει τούτο που λέγω, κι' ακολουθα τους σοφούς στα θεία με πίστη άδίσταχτη, και χειροκρατιέται από δαύτους, μπαίνει μαζί τους στην πολιτεία του ζωντανού Θεού. Κι' οδηγημένος και φωτισμένος από τό άγιο Πνεύμα, βλέπει και μαθαίνει κάποια πράγματα που δε μπορεί νά τά μάθει κανένας από τους άλλους ανθρώπους· και τότε γίνεται διδαχτός του Θεού. (όσιος Συμεών ό νέος θεολόγος.)

* Σάν σταθείς νά κάνεις τήν προσευχή σου, και νοιώσεις μέσα σου κάποια χαρά ανώτερη από κάθε άλλη χαρά, τότες αληθινά βρήκες τή σωστή τήν προσευχή. (όσιος Νεΐλος.)

* "Όποιος ντύθηκε, σα νά φόρεσε νυφοστολή, τό μακάριο και τό βλογημένο πένθος, αυτός γνώρισε τό πνευματικό γέλοιο της ψυχής. (άγιος Ιωάννης της Κλίμακος.)

* Κάποια λόγια που δεν τά καταλαβαίνουμε με τή γνώση, τά παραδεχόμαστε με τήν πίστη. (άγιος Ισαάκ Σύρος.)

* "Όποιος αδικιέται θεληματικά και συγχωρά τόν άδικητή του, είνε κατά τό φυσικό όμοιος με τό Χριστό· όποιος δεν αδικεί κανέναν και μήτε αδικιέται, είνε κατά τό φυσικό όμοιος με τόν Άδάμ· όποιος αδικεί, είτε μ' άλλον τρόπο πικραίνει τόν άδερφό του, αυτός κατά τό φυσικό είναι όμοιος με τό διάβολο. (κάποιοι γέροντας άσκητής.)

* Να μη συχαθείς τόν άμαρτολό, γιατί όλοι μας είμαστε φταίχτες.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

* Μή θελήσεις ν' άκούσεις πώς έπαθε κακό κάποιος που σε λύπησε, για να μην του πληρώσεις, μέσα στην καρδιά σου, τό κακό που σοῦ έκανε.

(άββας Ήσαίας.)

* Ό πραγματικός ό θάνατος βρίσκεται μέσα στην καρδιά, κι' ό μέσα άνθρωπος νεκρώνεται. Όποιος λοιπόν «μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν» στά κρυφά, αυτός στ' αλήθεια ζει αιώνια και δέν πεθαίνει.

(άγιος Μακάριος ό Αιγύπτιος.)

* Κύταξε τόν ουρανό, πόσο μεγάλος είναι, κ' ή γης και τά χτίσματα πούνε άπάνω σε δαύτη, και τά μεγάλα τά σώματα πούνε μέσα στο διάστημα· αλλά ό άνθρωπος είναι τιμημένος παραπάνω απ' όλα τούτα τά χτίσματα, έπειδή σε δαύτον μονάχα ευδόκησε ό Κύριος.

(άγιος Μακάριος ό Αιγύπτιος.)

* Τό φυσικό πώχουνε τ' άλογα τά ζώα είναι δεμένο· τό φυσικό του φιδιού είναι πικρό και φαρμακικό, κι' όλα τά φιδια τέτοια είναι. Ό λύκος έχει συνήθεια ν' άρπάχνει, κι' όλοι οί λύκοι έχουνε τό ίδιο τό φυσικό. Τ' άρνι πάλι είναι άπονήρευτο, και τ' άρπάχνουνε, κι' όλα τά άρνιά έχουνε τό ίδιο τό φυσικό. Τό περιστέρι είναι άδολο κι' άπλό, κι' όλα τά περιστέρια έχουνε τό ίδιο τό φυσικό. Μά ό άνθρωπος δέν είναι έτσι: ό ένας είναι λύκος κι' άρπάχνει, κι' ό άλλος είναι άρνι και τόν άρπάχνουνε. Από τό ίδιο γένος της ανθρωπότητας θα γεννηθούνε και τά δυο τούτα.

(άγιος Μακάριος ό Αιγύπτιος.)

* Να θέλεις να νικίσεις με ταπεινώση, κι' όχι να νικās με περηφάνεια.

(ένας άγιος άσκητής.)

* Ό άνθρωπος που δε γνωρίζει πόσο άνήμπορος είναι, βρίσκεται μακριά από την ταπεινώση· κι' όποιος δέν έχει ταπεινώση, βρίσκεται μακριά από την αλήθεια· κι' όποιος δέν κατέχει την αλήθεια, όλοένα είναι φοβισμένος.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

* Ό άνθρωπος πώχει την καρδιά του χωμένη στα της γης, τρώγει όλοένα χόμα μαζί με τό φίδι.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

* Όταν σου δοθεί έξουσία να κατανοήσεις, κατανόησε, και μη θελήσεις να εξετάσεις τά μυστήρια, άλλα πέσε και προσκύνησε, και δοξολόγησε, και με σωπή ψχαρίστησε.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

* Ψυχή πούνε δεμένη με πολλά πράγματα, δε μπορεί ν' απομείνει σταθερή στα θεϊκά διδάγματα.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

* Τά πολλά τά πράγματα είναι πολλές φροντίδες, κ' ένα μάζεμα από λογισμούς μπερδεμένους και λογιής. λογιής. Μά ό άνθρωπος πούνε ταπεινός και θεοφοβούμενος, έπειδή βρίσκεται ψηλότερα από τις ζάλες της ζωής τούτης, κάθεται αναπαυμένος με την ειρήνη των λογισμών του, δίχως ναχει τις μικρές φροντίδες που τις φέρνει ή ανάγκη, κ' ή διάνοιά του έχει μια μονάχη μονογενή φροντίδα.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

* Ό νοῦς που κάνει τά καλά τά έργα με τή χάρη του Θεού, και που τίμωσε στην αληθινή τή γνώση, πολύ λίγο αισθάνεται τό κακό και τ' άνόητο μέρος της ψυχής του.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

* Τι είναι καρδιά έλεήμονη; Καρδιά που καίγεται για όλα τά χτίσματα, για τους ανθρώπους, και για πουλιά, και για τά ζώα, και για τους δαίμονες, και για κάθε πλάσμα. Κι' από τή θύμησή τους κι' από τή θωριά τους τρέχουνε δάκρυα από τά μάτια τ' ανθρώπου. Από την πολλή κι' από τή δυνατή την έλεημοσύνη που κρατά την καρδιά του, κι' από την πολλή την καρτερία, γίνεται μικρή ή καρδιά του, και δε μπορεί να βαστάξει, είτε ν' άκούσει, είτε να δει κάποια βλάβη ή μικρή λύπη να γίνεται στην πλάση. Για τούτο και για τά άλογα τά ζώα, και για τους όχτρούς της αλήθειας, και για κείνους που τόν βλάπτουνε, κάνει προσεύχη με δάκρυα την κάθε ώρα, για να τους φυλάξει ό Θεός και να φανεί εδσπλαχνος σε δαύτους. Τό ίδιο κάνει και για τά φιδια και για τά σερπετά της γης, από την πολλή την έλεημοσύνη που σπαρταρά μέσα στην καρδιά του δίχως μέτρο, μοιάζοντας σε τούτο με τό Θεό.

(άγιος Ισαάκ ό Σύρος.)

Μεταφρ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ